

JUSTITSMINISTERIET

Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. december 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Lasse Lykke Gregersen
Sagsnr.: 2020-0033-0301
Dok.: 1759128

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 589, som medlem af Folketinget Rosa Lund (EL) har stillet til justitsministeren den 11. december 2020.

Nick Hækkerup

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 589 fra medlem af Folketinget Rosa Lund (EL):

”Mener ministeren, at Ungdomskriminalitetsnævnet bør have beføjelser til at straffe børn, når nævnet hverken bruger dem eller mener, at det er gavnligt for børnenes resocialisering, og det desuden er på kant med arbejdsmiljøloven?”

Begrundelse:

”I artiklen »Vi ser meget personfarlig kriminalitet blandt børnene og de unge. Det er det, der fylder« af den 10. december 2020 fra Berlingske fremgår det, at »der tilsyneladende ingen børn og unge (er), som vasker brandbiler og gør rent, og i det hele taget er straf – eller straksreaktioner, som det også kaldes – et sjældent benyttet redskab i nævnet«. I stedet fokuserer nævnet på sociale indsatser, der sikrer børnenes trivsel i skolen. I artiklen peger medlem af rådet, Thomas Lorenzen, desuden på, at marginalisering er en af de primære kilder til ungdomskriminalitet.”

Svar:

Formålet med oprettelsen af Ungdomskriminalitetsnævnet var at skabe fælles retning og konsekvens over for kriminelle børn og unge. Der skulle sættes tidligere ind, og der skulle være en mærkbar reaktion ved kriminalitet, så børnene og de unge kommer til at forstå, at alle handlinger har konsekvenser. Nævnets opgave er at iværksætte sociale foranstaltninger, der skal hjælpe barnet eller den unge tilbage i trivsel. Nævnet fastsætter ikke en straf for barnet eller den unge.

Straksreaktionerne er et vigtigt redskab til at opfylde målet om, at børn og unge kommer til at forstå, at alle handlinger har konsekvenser. Reaktionerne skal være af opdragende karakter over for barnet eller den unge set i en bred samfundsmæssig kontekst, hvor barnet eller den unge skal opleve at bidrage til et trygt og ordentligt samfund.

Det er en betingelse for at iværksætte straksreaktioner over for børn og unge, at de skal fastlægges og gennemføres for barnets eller den unges bedste, være helhedsorienterede, bygge på barnets eller den unges egne ressourcer og tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af barnets eller den unges og familiens forhold.

Det er min holdning, at straksreaktioner er et vigtigt værktøj i indsatsen mod ungdomskriminalitet, og derfor er det utilfredsstillende for mig at kunne

konstatere, at reglerne om straksreaktioner ikke er forankret tilstrækkeligt i praksis. Mine embedsfolk er derfor ved at se på mulighederne for at øge brugen af straksreaktioner.